

Україна
Донецький окружний адміністративний суд

Р І Ш Е Н Н Я
І М Е Н Е М У К Р А І Н И

08 травня 2019 р.

Справа №200/3990/19-а

приміщення суду за адресою: 84122, м.Слов'янськ, вул. Добровольського, 1

Донецький окружний адміністративний суд у складі:
головуючого - судді Логойди Т.В.,

розглянувши в порядку письмового провадження (за правилами спрощеного позовного провадження) адміністративну справу за позовом Мостової Валерії Валеріївни до Департаменту соціального захисту населення Маріупольської міської ради про визнання протиправними дій та зобов'язання вчинити певні дії,

в с т а н о в и в:

Мостова В.В. звернулася до суду з вказаним адміністративним позовом, в якому зазначала, зокрема, що є внутрішньо переміщеною особою, яка має малолітню дитину Мостового Миколу Євгеновича, 07 вересня 2016 року народження, і за місцем фактичного проживання перебуває на обліку у відповідача як отримувач допомоги на дітей одиноким матерям та допомоги малозабезпеченим сім'ям.

Відповідач відмовляв у виплаті та припиняв виплату їй допомоги у зв'язку з незнаходження за місцем проживання на час перевірки.

Такі дії відповідача вважала протиправними, оскільки у зв'язку відсутністю коштів проживає у м. Макіївці Донецької обл. та не має змоги постійно їздити до м. Маріуполя Донецької обл., де зареєстрована як внутрішньо переміщена особа, і де знаходиться відповідач, через загрозу життю та здоров'ю її та її малолітньої дитини, яку вона не може залишити самотійно.

Крім того, відповідачем не враховано, що допомога одинокій матері та малозабезпеченій сім'ї за своєю природою є допомогою самій дитині, а не її батькам, а позбавлення дитини відповідної допомоги, відповідач фактично порушив інтереси дитини, що є неприпустимим.

У зв'язку з наведеним вважаючи свої права та права дитини порушеними просила:

- визнати протиправними дії Департаменту соціального захисту населення Маріупольської міської ради щодо відмови у призначенні та виплаті Мостовій Валерії Валеріївни допомоги одинокій матері на Мостового Миколу Євгеновича, 07 вересня 2016 року народження, відповідно до її заяв від 30 вересня 2016 року та від 18 травня 2018 року;

- визнати протиправними дії Департаменту соціального захисту населення Маріупольської міської ради щодо відмови у призначенні та виплаті Мостовій Валерії Валеріївни допомоги малозабезпеченим сім'ям відповідно до її заяви від 30 вересня 2016 року;

- зобов'язати Департамент соціального захисту населення Маріупольської міської ради провести нарахування та виплату Мостовій Валерії Валеріївни допомоги одинокій матері на Мостового Миколу Євгеновича, 07 вересня 2016 року народження, з урахуванням заборгованості, яка виникла з 30 вересня 2016 року;

- зобов'язати Департамент соціального захисту населення Маріупольської міської ради

*306*3648851*1*2*

провести нарахування та виплату Мостовій Валерії Валеріївні допомоги малозабезпеченим сім'ям з урахуванням заборгованості, яка виникла з 30 вересня 2016 року.

Ухвалою Донецького окружного адміністративного суду від 08 квітня 2019 року, зокрема поновлено пропущений строк звернення до адміністративного суду з позовом; звільнено позивача від сплати судового збору.

Відповідач подав відзив на позовну заяву, в якому зазначав, що при розгляді заяв позивача керувався відповідними законами та, зокрема Порядком призначення (відновлення) соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам, що затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 08 червня 2016 № 365 «Деякі питання здійснення соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам», Порядком призначення і виплати державної допомоги сім'ям з дітьми, що затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2001 року №1751, Порядком призначення і виплати державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям, що затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2003 року №250.

За результатом розгляду заява позивача від 30 вересня 2016 року було встановлено, що згідно з інформацією з ДП «Інформаційно-обчислювальний центр Міністерства соціальної політики України» від 05 жовтня 2016 року № 013-112364/п Мостова В.В. раніше на обліку не перебувала.

Відповідно до п. 13 Порядку призначення (відновлення) соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 08 червня 2016 року № 365 (на час виникнення спірних правовідносин), комісія, крім підстав відмови у призначенні (відновленні) соціальної виплати, передбачених законодавством, може відмовити заявникові у призначенні (відновленні) такої виплати в разі його відсутності за фактичним місцем проживання/перебування, зазначеним у заяві про призначення (відновлення) соціальної виплати.

На виконання п. 13 Порядку 29 листопада 2016 року та 01 грудня 2016 року соціальним інспектором управління було здійснено вихід за місцем проживання позивача для підтвердження фактичного місця проживання та залишені повідомлення щодо необхідності терміново звернутися до відповідача з метою проходження фізичної ідентифікації. У зв'язку з тим, що Мостова В.В. не звернулася до відповідача з метою проходження фізичної ідентифікації, тому не виявилось можливим складання акту обстеження матеріально-побутових умов проживання. У зв'язку з цим рішеннями від 12 грудня 2016 року на підставі рішення районної комісії з питань призначення соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам від 08 грудня 2016 року №25 в призначенні, зокрема допомоги на дітей одиницями матерям і державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям було відмовлено у зв'язку з відсутністю заявника за фактичним місцем проживання/перебування, зазначеним у заяві про призначення (відновлення) соціальної виплати (п. 13 Порядку).

Потім позивачу такі допомоги призначалися та виплачувалися.

18 травня 2018 року Мостова В.В. звернулася до Департаменту соціального захисту населення Маріупольської міської ради з питання подовження на наступний шестимісячний термін виплати, зокрема допомоги на дітей одиницями матерям, державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям.

На виконання вимог п. 44 Порядку спеціалістом Департаменту в день прийняття заяви позивачу було видано повідомлення про прийняття заяви та документів із зазначенням дати прийняття та переліком необхідних документів, які необхідно донести для призначення допомоги, що відображено в заяві.

Спеціалістами Департаменту було направлено відповідний запит на адресу ЦСССДМ Лівобережного району Маріупольської міської ради з метою отримання висновку про початкову оцінку потреб дитини та сім'ї для здійснення відповідного призначення допомоги, згідно з відповіддю якого від 31 травня 2018 року № 43.3/14713 спеціалісти центру не змогли підтвердити факт проживання дитини з матір'ю та надати відповідні висновки, передбачені законодавством, які є одними з найголовніших документів для призначення допомоги на

дітей саодиноким матерям.

Після здійснення розрахунку середньомісячного сукупного доходу сім'ї за попередні шість місяців державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям на наступний термін було призначено з 01 травня 2018 року по 30 червня 2018 року та з 01 липня 2018 року по 31 жовтня 2018 року.

В той же час в призначенні допомоги на дітей саодиноким матерям було відмовлено в зв'язку з ненаданням впродовж місяця повного пакету документів, передбаченого законодавством, зокрема довідки про реєстрацію проживання дитини з матір'ю або підтвердження, що надане центром соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

Вважав, що не порушив права позивача. Просив в задоволенні позову відмовити.

Судом встановлено, що Мостова В.В. є саодиною матір'ю, яка має малолітню дитину Мостового Миколу Євгеновича, 07 вересня 2016 року народження.

Місце проживання позивача було зареєстровано на території, де органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження (м. Макіївка Донецької обл.).

Після отримання довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи від 29 вересня 2016 року №1413035516 фактичне місце проживання/перебування зареєстровано на підконтрольній українській владі території (м. Маріуполь Донецької обл.).

Позивач починаючи з 30 вересня 2016 року неодноразово зверталася до Управління праці та соціального захисту населення Лівобережного району Маріупольської міської ради, а після правонаступництва - до Департаменту соціального захисту населення Маріупольської міської ради щодо призначення, зокрема допомоги на дітей саодиноким матерям та допомоги малозабезпеченим сім'ям.

Так, за результатом розгляду заяви позивача від 30 вересня 2016 року Управлінням праці та соціального захисту населення Лівобережного району Маріупольської міської ради прийняті два рішення від 12 грудня 2016 року, якими відмовлено в призначенні допомоги на дітей саодиноким матерям і допомоги малозабезпеченим сім'ям на підставі рішення районної комісії з питань призначення (відновлення) соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам від 08 грудня 2016 року №25 (у зв'язку з відсутністю заявника - внутрішньо переміщеної особи за фактичним місцем проживання/перебування, зазначеним у заяві про призначення (відновлення) соціальної виплати).

За результатом розгляду заяви позивача від 07 квітня 2017 року прийняті рішення від 26 травня 2017 року про призначення позивачу допомоги на дітей саодиноким матерям та допомоги малозабезпеченим сім'ям з 01 квітня 2017 року по 30 квітня 2017 року, з 01 травня 2017 року по 30 вересня 2017 року.

На звернення позивача від 16 листопада 2017 року прийняті рішення: від 21 листопада 2017 року про призначення позивачу допомоги на дітей саодиноким матерям на наступний строк з 01 листопада 2017 року по 30 квітня 2018 року; від 21 листопада 2017 року, яким у призначенні допомоги малозабезпеченим сім'ям відмовлено через перевищення доходів;

від 22 листопада 2017 року про призначення позивачу допомоги на дітей саодиноким матерям на період з 01 листопада 2017 року по 30 листопада 2017 року та з 01 грудня 2017 року по 30 квітня 2018 року.

За результатом розгляду заяви позивача від 18 травня 2018 року Департаментом соціального захисту населення Маріупольської міської ради прийняті рішення:

від 23 червня 2018 року про призначення позивачу допомоги малозабезпеченим сім'ям з 01 травня 2018 року по 30 червня 2018 року, з 01 липня 2018 року по 31 жовтня 2018 року;

від 23 червня 2018 року, яким відмовлено у призначенні допомоги на дітей саодиноким матерям у зв'язку з тим, що протягом місяця не надана довідка про реєстрацію місця проживання дитини та матері та факт проживання дитини з матір'ю не підтверджено центром соціальних служб сім'ї, дітей та молоді.

На звернення щодо підстав невиклати допомоги на дітей саодиноким матерям та допомоги малозабезпеченим сім'ям Департаментом соціального захисту населення

Мариупольської міської ради надана відповідь від 25 лютого 2019 року № 56.13-5009-56.1, в якій описано історію звернень позивача до відповідача починаючи з 30 вересня 2016 року щодо призначення, зокрема, допомоги на дітей одиноким матерям та допомоги малозабезпеченим сім'ям, та прийняття рішень з цього питання, а також зазначено, що підстави для поновлення виплати позивачу таких видів допомоги відсутні.

У вказаній відповіді також зазначено, що більше (крім поданих заяв) позивач до відповідача щодо продовження виплати допомоги на дітей одиноким матерям не зверталася.

Дослідивши матеріали справи, вирішивши питання чи мали місце обставини, якими обґрунтовувалися вимоги та заперечення, та якими доказами вони підтверджуються, чи є інші фактичні дані, які мають значення для вирішення справи, та докази на їх підтвердження, які правові норми належить застосувати до цих правовідносин, суд дійшов висновку, що позов підлягає задоволенню з таких підстав.

Статтею 46 Конституції України визначено, що громадяни мають право на соціальний захист, що включає право на забезпечення їх у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом.

Щодо допомоги малозабезпеченим сім'ям
Відповідно до ст. 1 Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» державна соціальна допомога малозабезпеченим сім'ям (далі - державна соціальна допомога) - щомісячна допомога, яка надається малозабезпеченим сім'ям у грошовій формі в розмірі, що залежить від величини середньомісячного сукупного доходу сім'ї.

Малозабезпечена сім'я - сім'я, яка з поважних або незалежних від неї причин має середньомісячний сукупний дохід нижчий від прожиткового мінімуму для сім'ї.

Згідно із ст. 4 вказаного Закону заява про надання державної соціальної допомоги подається уповноваженим представником сім'ї до місцевої державної адміністрації або до виконавчого комітету сільської, селищної ради. Виконавчий комітет сільської, селищної ради передає заяву про надання державної соціальної допомоги до місцевої державної адміністрації.

У заяві дається згода сім'ї на збір інформації про неї, про її власність, доходи та майно, що необхідна для мети цього Закону.

До заяви про надання державної соціальної допомоги додаються документи, що передбачені вказаною статтею Закону.

Місцеві державні адміністрації для мети цього Закону мають право користуватися всіма офіційними джерелами інформації, в тому числі й інформацією органів доходів і зборів.

Державна соціальна допомога призначається з місяця звернення, якщо протягом місяця подано всі необхідні документи.

Рішення про призначення державної соціальної допомоги чи про відмову в її наданні приймається місцевою державною адміністрацією протягом десяти календарних днів і наступного після його прийняття дня надсилається уповноваженому представнику малозабезпеченої сім'ї.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, організує роботу щодо призначення та виплати державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям.

Рішення про відмову в наданні державної соціальної допомоги має бути вмотивованим і містити роз'яснення порядку його оскарження.

Порядок призначення та виплати державної соціальної допомоги встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Відповідно до ст. 6 Закону державна соціальна допомога призначається на шість місяців.

Порядок призначення і виплати державної соціальної допомоги малозабезпеченим

сім'ям затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2003 року

Пунктом 2 Порядку визначено, що державна соціальна допомога малозабезпеченим сім'ям призначається і виплачується у грошовій формі малозабезпеченим сім'ям, які постійно проживають на території України, мають середньомісячний сукупний дохід, нижчий від прожиткового мінімуму для сім'ї.

Пунктом 6 Порядку визначений перелік документів, що подається заявником та встановлено, що для призначення соціальної допомоги на наступний строк уповноважений представник сім'ї подає заяву і декларацію про доходи та майно.

Відповідно до п. 8 Порядку соціальна допомога призначається з місяця звернення, якщо протягом місяця подано всі необхідні документи. У разі коли до заяви не додані всі необхідні документи, орган соціального захисту населення повідомляє уповноваженого представника сім'ї, які документи повинні бути подані додатково.

Орган соціального захисту населення видає уповноваженому представнику сім'ї повідомлення про прийняття заяви та документів із зазначенням дати прийняття.

Згідно з п. 9 Порядку рішення про призначення соціальної допомоги або про відмову в її наданні приймається органом соціального захисту населення протягом десяти календарних днів.

У разі прийняття рішення про відмову в наданні соціальної допомоги орган соціального захисту населення письмово повідомляє про це уповноваженого представника сім'ї із зазначенням підстав відмови та порядку оскарження рішення.

Статтею 7 Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» визначені умови, за яких державна соціальна допомога не призначається, зменшується її розмір або припиняється виплата.

Так, ст. 7 вказаного Закону, в редакції, яка була чинною та підлягала застосуванню на час вирішення питання про призначення допомоги малозабезпеченим сім'ям, було визначено, що державна соціальна допомога не призначається у випадках, коли:

працевдатні члени малозабезпеченої сім'ї не працюють, не служать, не вчаться за денною формою навчання у загальноосвітніх, професійно-технічних, вищих навчальних закладах I-IV рівнів акредитації протягом трьох місяців, що передують місяцю звернення за призначенням державної соціальної допомоги (крім осіб, які в установленому порядку визнані безробітними та за інформацією центрів зайнятості не порушують законодавство про зайнятість щодо сприяння своєму працевлаштуванню; осіб, які доглядають за дітьми до досягнення ними трирічного віку або за дітьми, які потребують догляду протягом часу, визначеного у медичному висновку лікарсько-консультативної комісії, але не більше ніж до досягнення ними шестирічного віку; осіб, які доглядають за інвалідами I групи або дітьми-інвалідами віком до 18 років, за інвалідами II групи внаслідок психічного розладу, а також за особами, які досягли 80-річного віку; фізичних осіб, які надають соціальні послуги);

з'ясовано, що малозабезпечена сім'я має додаткові джерела для існування, а також хто-небудь із її складу протягом 12 місяців перед зверненням за наданням державної соціальної допомоги здійснив покупку або оплатив послуги на суму, яка на час звернення перевищує 10-кратну величину прожиткового мінімуму для сім'ї;

у власності чи володінні малозабезпеченої сім'ї є друга квартира (будинок) за умови, що загальна площа китла перевищує 21 квадратний метр на одного члена сім'ї та додатково 10,5 квадратного метра на сім'ю, чи більше одного автомобіля, транспортного засобу (механізму).

За наявності обставин, передбачених у частині першій цієї статті, державна соціальна допомога може бути призначена місцевою державною адміністрацією на підставі рішень районних, районних у містах Києві та Севастополі державних адміністрацій та виконавчих комітетів міських і районних у містах (у разі їх створення) рад у разі, якщо:

у складі сім'ї є інвалід;

у малозабезпеченій багатодітній сім'ї виховуються троє або більше дітей віком до 18 років (якщо діти навчаються за денною формою навчання у загальноосвітніх, а також професійно-технічних, вищих навчальних закладах I-IV рівнів акредитації, але не довше

Так, відповідно до вказаної статті виплата допомоги на дітей одиним матерям (батькам) припиняється у разі:

- позбавлення отримувача допомоги батьківських прав;
- позбавлення отримувача допомоги волі за вироком суду;
- скасування рішення про усиновлення дитини або визнання його недійсним;
- реєстрації дитиною шлюбу до досягнення нею 18-річного віку;
- надання неповнолітній особі повної цивільної дієздатності у випадках, передбачених законом;
- смерті дитини;
- смерті отримувача допомоги.

Виплата допомоги на дітей одиним матерям (батькам) призупиняється у разі:

- тимчасового влаштування дитини на повне державне утримання;
- відібрання дитини в отримувача допомоги без позбавлення батьківських прав;
- тимчасового працевлаштування дитини.

У разі припинення дії обставин, передбачених частиною другою цієї статті, виплата допомоги поновлюється за письмовою заявою отримувача допомоги до органу, який призначає допомогу, з місяця, що настає за місяцем, в якому припинилася дія зазначених обставин.

Припинення або призупинення виплати допомоги здійснюється на підставі відомостей про обставини, зазначені у частинах першій та другій цієї статті, з місяця, що настає за місяцем, в якому було виявлено зазначені обставини, за рішенням органу, який призначив допомогу.

Частиною 2 ст. 1 Закону визначено, що порядок призначення і виплати державної допомоги сім'ям з дітьми та перелік документів, необхідних для призначення допомоги за цим Законом, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Порядок призначення і виплати державної допомоги сім'ям з дітьми затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2001 року №1751.

Вказаний Порядок (п.п. 33 – 38) містить аналогічні положення.

Пунктом 35 Порядку визначено перелік документів, які подаються до органу соціального захисту населення для призначення допомоги на дітей одиним матерям.

Відповідно до п. 36 Порядку допомога на дітей одиним матерям призначається з місяця, в якому було подано заяву з усіма необхідними документами, та виплачується щомісяця по місяць досягнення дитиною 18-річного віку (якщо діти навчаються за денною формою у закладах загальної середньої, професійної (професійно-технічної) та вищої освіти, - до закінчення такими дітьми навчальних закладів, але не довше ніж до досягнення ними 23 років) включно.

Допомога виплачується протягом шести календарних місяців.

Пунктом 36 Порядку також визначено, що виплата допомоги на дітей одиним матерям (батькам) припиняється у разі:

- позбавлення отримувача допомоги батьківських прав;
- позбавлення волі отримувача допомоги за вироком суду;
- скасування рішення про усиновлення дитини або визнання його недійсним;
- реєстрації дитиною шлюбу до досягнення нею 18-річного віку;
- надання неповнолітній особі повної цивільної дієздатності у випадках, передбачених законом;
- смерті дитини;
- смерті отримувача допомоги.

Виплата допомоги на дітей одиним матерям (батькам) зупиняється у разі:

- тимчасового влаштування дитини на повне державне утримання;
- відібрання дитини в отримувача допомоги без позбавлення батьківських прав;
- тимчасового працевлаштування дитини.

У разі припинення дії обставин, передбачених абзацами четвертим - десятим і

дванадцятим - чотирнадцятим цього пункту, виплата допомоги поновлюється за письмовою заявою отримувача допомоги до органу, який призначає допомогу, з місяця, що настає за місяцем, в якому припинилася дія зазначених обставин.

Виплата допомоги припиняється або зупиняється на підставі поданих обґрунтованих пропозицій органу опіки та піклування за поданням центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді або уповноваженої особи, визначеної виконавчим органом ради об'єднаної територіальної громади, до органу соціального захисту населення з місяця, що настає за місяцем, в якому виникли зазначені обставини, за рішенням органу, який призначив допомогу.

Право позивача на отримання допомоги на дітей одиноким матерям відповідачем не заперечується.

Така допомога підлягає виплаті щомісяця як мінімум по місяць досягнення дитиною 18-річного віку, і періодично виплачувалася позивачу на підставі її заяв, за виключенням заяв позивача від 30 вересня 2016 року та від 18 травня 2018 року.

Ні Закон України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми», ні Порядок призначення і виплати державної допомоги сім'ям з дітьми, що затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2001 року №1751 на виконання вказаного Закону, не містять таких підстав для відмови в призначенні допомоги на дітей одиноким матерям, які зазначені відповідачем у рішеннях від 12 грудня 2016 року та від 23 червня 2018 року, що прийняті на підставі заяв позивача від 30 вересня 2016 року та від 18 травня 2018 року.

Посилання відповідача на Порядок призначення (відновлення) соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам, що затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 08 червня 2016 року № 365, є неприйнятними, оскільки вказаний нормативно-правовий акт погіршує становище позивача, визначене відповідним Законом та прийнятим на його виконання нормативно-правовим актом, які є спеціальними в спірних правовідносинах.

Посилання відповідача на ненадання позивачем разом із заявою від 18 травня 2018 року довідки про реєстрацію проживання дитини з матір'ю або підтвердження, що надане центром соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді (п. 35 Порядку призначення і виплати державної допомоги сім'ям з дітьми затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2001 року №1751), є неприйнятними, оскільки позивачем надана довідка про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи від 29 вересня 2016 року № 1413035516, в якій зазначено, що заявник разом з неповнолітньою дитиною Мостовим Миколою Євгеновичем, 07 вересня 2016 року народження, зареєстровані за адресою: Донецька обл., м. Макіївка, 57 квартал, 3, кв.29, а фактично проживають за наступною адресою: Донецька обл., м. Маріуполь, вул. 9 Травня, 18, кв. 34. Отже, вказана довідка підтверджує проживання дитини разом з матір'ю та є чинною.

Крім того, приймаючи рішення про відмову в призначенні позивачу допомоги на дітей одиноким матерям відповідачем не враховано наступне.

Статтею 8 Закону України «Про охорону дитинства» визначено, що кожна дитина має право на рівень життя, достатній для її фізичного, інтелектуального, морального, культурного, духовного і соціального розвитку.

Згідно з ч. 7 ст. 7 Сімейного кодексу України дитина має бути забезпечена можливістю здійснення її прав, установлених Конституцією України, Конвенцією про права дитини, іншими міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Відповідно до ст. 3 Конвенції про права дитини, що ратифікована постановою Верховної Ради України від 27 лютого 1991 року № 789-ХІІ, в усіх діях щодо дітей, незалежно від того, здійснюються вони державними чи приватними установами, що займаються питаннями соціального забезпечення, судами, адміністративними чи законодавчими органами, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченню інтересів дитини. Держави-учасниці зобов'язуються забезпечити дитині такий захист і піклування, які необхідні для її благополуччя, беручи до уваги права й обов'язки її батьків,

опікунів чи інших осіб, які відповідають за неї за законом, і з цією метою вживають всіх відповідних законодавчих і адміністративних заходів.

Допомога на дітей одиноким матерям за своєю природою є допомогою самій дитині, а не її батькам. І даний адміністративний позов фактично заявлений в інтересах дитини для її належного матеріального забезпечення.

Тобто, в спірних правовідносинах відмова в призначенні такої допомоги через зазначені відповідачем підстави, призводить до порушення інтересів дитини.

Відповідно до ст. 6 Кодексу адміністративного судочинства України суд при вирішенні справи керується принципом верховенства права, відповідно до якого, зокрема, людина, її права та свободи визнаються найвищими цінностями та визначають зміст і спрямованість діяльності держави.

Таким чином, беручи до уваги необхідність захисту прав та інтересів малолітньої дитини, яка є громадянином України, і перед якою держава Україна має певні зобов'язання, враховуючи ту обставину, що позивач всупереч своїй волі змушена була змінити місце проживання внаслідок проведення антитерористичної операції на території Донецької області (що мало наслідком неможливість своєчасного оформлення відповідних документів), виходячи з принципу верховенства права та завдань адміністративного судочинства, суд дійшов висновку, що оскільки на час звернення до суду з позовом про визнання протиправними дій відповідача позивачу не було відомо про наявність рішень від 12 грудня 2016 року та від 23 червня 2018 року про відмову в призначенні позивачу допомоги на дітей одиноким матерям, які і створюють правові наслідки, тому з метою ефективного захисту порушених прав позивача позовні вимоги в цій частині підлягають задоволенню іншим шляхом - шляхом визнання протиправними та скасування вказаних рішень суб'єкта владних повноважень із зобов'язанням відповідача призначити та виплатити позивачу таку допомогу на підставі поданих нею відповідних заяв (п. 10 ч. 2 ст. 245 Кодексу адміністративного судочинства України).

Керуючись статтями 32, 139, 243 - 246 Кодексу адміністративного судочинства України, суд

в и р і ш и в:

Позов Мостової Валерії Валеріївни (86116, Донецька обл., м. Макіївка, 57 квартал, 3, кв.29, ІПН 3435114680) до Департаменту соціального захисту населення Маріупольської міської ради (87500 Донецька обл., м. Маріуполь, пр-т Миру, 70, код ЄДРПОУ 41336065) про визнання протиправними дій та зобов'язання вчинити певні дії задовольнити.

Визнати протиправним та скасувати рішення Управління праці та соціального захисту населення Лівобережного району Маріупольської міської ради від 12 грудня 2016 року про відмову в призначенні Мостовій Валерії Валеріївни допомоги малозабезпеченим сім'ям.

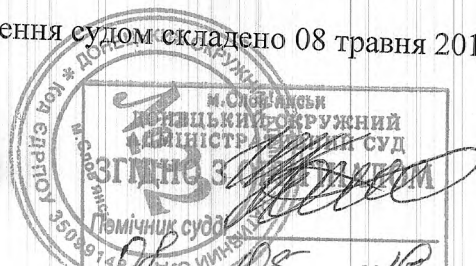
Визнати протиправним та скасувати рішення Управління праці та соціального захисту населення Лівобережного району Маріупольської міської ради від 12 грудня 2016 року та рішення Департаменту соціального захисту населення Маріупольської міської ради від 23 червня 2018 року про відмову в призначенні Мостовій Валерії Валеріївни допомоги на дітей одиноким матерям.

Зобов'язати Департамент соціального захисту населення Маріупольської міської ради призначити та виплатити Мостовій Валерії Валеріївни допомогу малозабезпеченим сім'ям на підставі її заяви від 30 вересня 2016 року і допомогу на дітей одиноким матерям на підставі її заяв від 30 вересня 2016 року та від 18 травня 2018 року.

Рішення набирає законної сили у строк та у порядку, що визначені статтею 255 КАС України, і може бути оскаржене до суду апеляційної інстанції шляхом подання апеляційної скарги через суд першої інстанції протягом тридцяти днів з дня складення повного судового рішення.

Повне рішення судом складено 08 травня 2019 року.

Суддя

Логойда Т. В.

